



SULEQATIGIISITSISUT  
SAMARBEJDSPARTIET  
FM2019/88+111  
Tillie Martinussen

27. maj 2019 – 2. behandling

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut, at nedsætte en hurtigtarbejdende arbejdsgruppe, der skal finde praktiske løsninger og anbefalinger på hjemløseproblemerne, og som senest den 31. august 2019 skal fremkomme med forslag til finansierede tiltag og løsninger.** (Medlem af Inatsisartut Tillie Martinussen, Samarbejdspartiet)

&

**Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut senest til FM2020 at fremlægge en handlingsplan til bekæmpelse af hjemløshed.**

(Medlem af Inatsisartut Mimi Karlsen, Inuit Ataqatigiit)

I betænkningen fra udvalget afdækkes rigtigt, rigtigt meget af de tal og de skæbner som hjemløse af forskellige slags har. Ligeledes nævnes forskellige kategorier af hjemløse, samt en masse fakta. Det nævnes også, at lovforslag der er vedtaget tidligere, i 2016 for eksempel, endnu ikke er implementeret. Det er jo sørgeligt på et helt grundlæggende, menneskeligt plan, at man endnu en gang sylter vore mest sårbare og udsatte borgere.

Der er viden og data nok, til at begynde at handle, og vi skal endnu en gang minde Naalakkersuisut og de partier der stemmer imod vort forslag om praktiske løsninger, og anbefalinger på hjemløseproblemerne, om, at folk altså kan dø af den kulde vi har her i landet om vinteren. Der er ikke tilstrækkelig med hjælp til hjemløse. Én af disse vintre får vi overskriften, at medmennesker dør af kulde som hjemløse.

Til trods for enighed i Salen, er man nu altså gået tilbage på denne politik med henvisning til, at tidsfristen er for kort. Man kunne bare have lavet et ændringsforslag på tidsangivelsen. Den grundlæggende præmis der tidligere er lagt for dagen om, at mennesker i hjemløshed selv er ude om det, er en grov tilsidesættelse af både psykologi, forståelse for årsagerne til, at man havner i hjemløshed, forståelse for misbrug, forståelse for traumer, og forståelse for den manglende sammenhæng hjemløse har i deres hverdag. At stresser dem, at udskamme dem, og at sylte dem hjælper ikke på problemet. Det burde de stigende tal have vist for længe siden.

Det er jo hverken palæer eller andet vi beder om, i det forslag der nedstemmes om lidt.

Det er en arbejdsgruppe der skal sætte sig sammen, på tværs af myndigheder, og med de rette fagfolk, forskere og rapporter der allerede er lavet, og arbejde på løsninger på den kortere bane, mens vi venter på endnu flere tal.

Det ærgrer os, og vore hjerter bløder for vore landsmænd der snarere har behov for en praktisk og effektiv socialfaglig indsats, end endnu en rapport.

Med disse ord, stemmer vi også for punkt 111.

Vi bemærker i øvrigt, at udvalget ikke tog dialogen med de hjemløse, med forskerne, eller inddrog rapporten om Sårbarhed, eller andre relevante som vi nævnte under sidste behandling af forslaget.